

Les Coves de Sant Oleguer. La perifèria de la ciutat industrial durant el franquisme

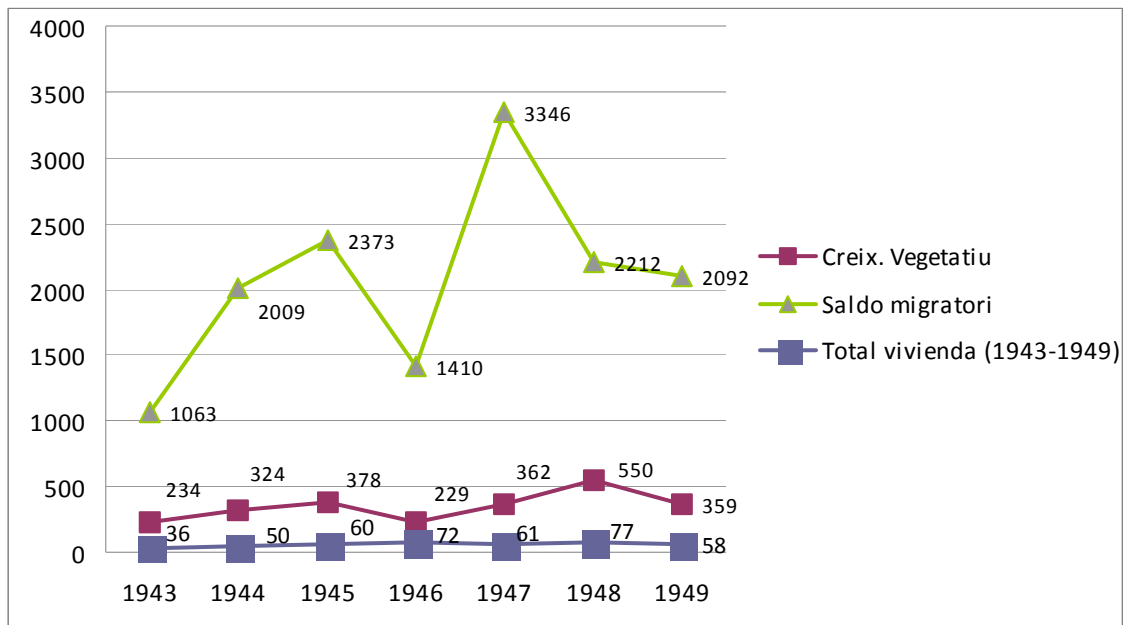
El context social i econòmic. La immigració a Sabadell dels anys 40 i 50

La immigració a Sabadell afluïx per una demanda creixent de mà d'obra de la indústria local, mentre que l'edificació d'habitatges públics per a treballadors és nul·la de 1939 a 1955, i l'oferta privada és irrisòria respecte a les necessitats i poder adquisitiu d'aquestes. El dèficit d'habitatges el 1950 s'estimà en 2.200 vivendes, segons l'arquitecte Manuel Baldrich.

La població total de Sabadell de la posguerra immediata augmentà un 9% en la dècada de 1940-1950. Passava de 59.494 habitants el 1950, a tenir-ne 105.152, l'any 1960, incorporada la població de la Creu de Barberà. Tot plegat representa un 28% d'increment. Aleshores la població suburbial representà el 40% del total de la població de la ciutat.

La població de Sabadell creix els anys quaranta a un ritme del 2.2% anual, mentre que al conjunt de la província de Barcelona ho feia al 1.1% anual. En la dècada següent aquest creixement serà encara superior. Aquestes dades mostren la dinàmica de la intensitat de la demanda de mà d'obra immigrada per a la indústria tèxtil atès el moderat creixement vegetatiu.

Aquesta mà d'obra resultà decisiva per assolir el pes econòmic de la ciutat de Sabadell d'aquell període.

Font: Càmera Oficial de Comerç e Indústria de Sabadell. Memòria 1950 i elaboració pròpia.

Eduard Masjuan i Bracons